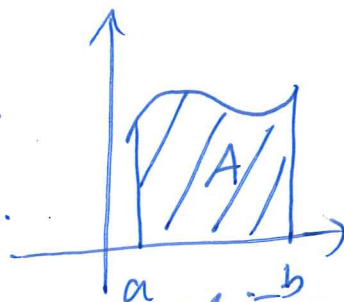

DOLOČENI INTEGRAL

Naj bo $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ nenegativna funkcija. Potem graf funkcije f omejuje območje $A \subset \mathbb{R}^2$ nad intervalom $[a, b]$.

(f) A je narzgor omejena z Γ_f ,
nazdol z abscisno osjo, na levi s
pravico $x=a$ in na desni z $x=b$.

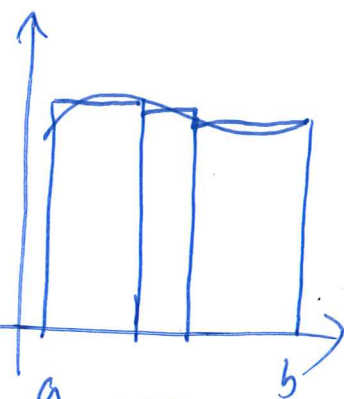

Če je f konstanta, lahko izračunati ploščo.

(pa je v nekaterih enostavnih primerih).

V splošnem: interval $[a, b]$ razdelimo na podintervale
in na vsakem funkcijo f zamenjamo s primerno konstanto.

• ne vemo, kako dobro smo
aproximirali;

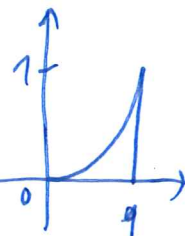

• če namesto tega vzamemo
 $\inf f$ in $\sup f$ na podintervalu,
dobimo zgornjo in spodnjo sp. mejo za ploščo.

Primer $f(x) = x^2$: Izračunaj ploščino pod grafom f na $[0, 1]$!

$$P_m = \frac{1}{n} \left(0 + \frac{1}{n^2} + \left(\frac{2}{n}\right)^2 + \dots + \left(\frac{n-1}{n}\right)^2 \right) =$$

$$= \frac{1 + 2^2 + \dots + (n-1)^2}{n^3} = \frac{n(n-1)(2n-1)}{6n^3} \rightarrow \frac{1}{3}$$

$$P_M = \frac{1}{n} \left(\frac{1}{n^2} + \dots + \left(\frac{n}{n}\right)^2 \right) =$$

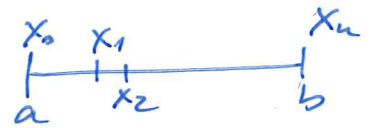
$$= \frac{1 + 2^2 + \dots + n^2}{n^3} = \frac{n(n+1)(2n+1)}{6n^3} \rightarrow \frac{1}{3}$$

RIEMANNOVA VSOTA IN R. INTEGRAL

Riemann 1826-1866

Definicija. Delitev \mathcal{D} intervala $[a, b]$ je dana z izbiro delilnih točk x_i :

$$a = x_0 < x_1 < x_2 < \dots < x_n = b,$$

kjer je $n \in \mathbb{N}$. Določimo i -tega podintervala $[x_{i-1}, x_i]$ označimo z $\delta_i = x_i - x_{i-1}$. Velikost delitve \mathcal{D} je določena najdaljšega podintervala v delitvi \mathcal{D} :

$$\delta(\mathcal{D}) = \max_{i \in \{1, \dots, n\}} \delta_i$$

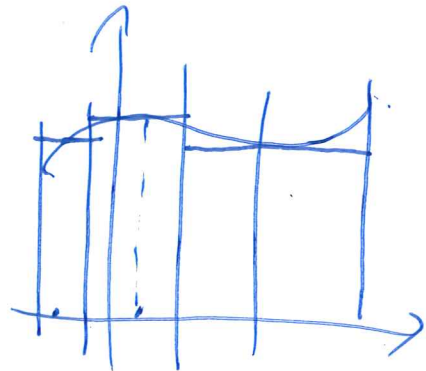
Na vsakem podintervalu izberemo testno točko $t_i \in [x_{i-1}, x_i]$ in označimo $\overline{\mathcal{D}} = (t_1, \dots, t_n)$ nabor testnih točk.

Pravimo, da je nabor testnih točk $\overline{\mathcal{D}}$ uveljavljen z delitvijo \mathcal{D} , ker smo na vsakem podintervalu $[x_{i-1}, x_i]$ določili eno t_i , izbrali natanko eno točko t_i .

Riemannova vsota funkcije $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ določena delitvi \mathcal{D} in nebi uveljavljeni izbiri testnih točk $\overline{\mathcal{D}}$, je

$$R(f, \mathcal{D}, \overline{\mathcal{D}}) = \sum_{i=1}^n f(t_i) \delta_i.$$

Priznujemo, da je natančnost porčja, ko pošljemo $\delta \rightarrow 0$. Rezultat ne sme biti odvisen od izbire \mathcal{D} in $\overline{\mathcal{D}}$.

Definicija Riemannov integral ali določeni integral
 funkcije $f: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ je limita Riemannovih vsot,
 kjer limito vzamemo po vseh delitvah D intervala $[a, b]$
 in po vseh ukladajenih izbirah delilnih točk \bar{D} , kjer
 velikost delitev $\delta(D)$ proti 0, če ta limita obstaja.

Pišemo: $\int_a^b f(x) dx = \lim_{\substack{D, \bar{D} \\ \delta(D) \rightarrow 0}} R(f, D, \bar{D}).$

Torej: $I = \lim_{\substack{D, \bar{D} \\ \delta(D) \rightarrow 0}} R(f, D, \bar{D})$ pomeni:

$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0$ za poljubno ^{malo} delitvo D , da je $\delta(D) < \delta$ in za
 poljubno ukladajeno izbrano točk \bar{D} velja

$$|R(f, D, \bar{D}) - I| < \varepsilon.$$

Če Riemannov integral f na $[a, b]$ obstaja, pravimo, da f
 na $[a, b]$ integrabilna.

Primer. Konstantna funkcija $f(x) = c, c \in \mathbb{R}$ je
 integrabilna na $[a, b]$ in velja $\int_a^b f(x) dx = c(b-a)$.

Trditve. Če je funkcija f na $[a, b]$ Riemannovo integrabilna,
 potem je f omejena.

Dokaz. Dokažimo, da je f na $[a, b]$ integrabilna, pa ni omejena.
 Po definiciji integrala obstaja $\delta > 0$, da za vsako delitvo $D, \delta(D) < \delta$
 in vsako ukladajeno izbrano \bar{D} velja: $|I - R(f, D, \bar{D})| < 1 \Rightarrow |R(f, D, \bar{D})| < I + 1$
 (kjer smo ukladali, da $\delta(D) < \delta$). Obstaja podinterval $[x_{i-1}, x_i]$,
 na katerem je f neomejena. Za $\forall k \in \mathbb{N} \exists c_k \in [x_{i-1}, x_i]: f(c_k) > k$

$$R(f, D, \bar{D}) = \sum_{j \neq i} f(x_j) \delta_j + f(c_k) \delta_i \xrightarrow{k \rightarrow \infty} \infty \quad \text{--- X}$$

Opomba. Ni vsaka omejena funkcija integrabilna.

Primer omejene funkcije, ki ni integrabilna, je

$$f(x) = \begin{cases} 1, & x \in \mathbb{Q} \\ 0, & x \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q} \end{cases} \text{ na } [0, 1].$$

Izbranim poljubno delitv D . Če za vsake točke izbrano racionalna številca, je $R(f, D, \xi) = 1$, če pa vzamemo iracionalna številca, je $R(f, D, \xi) = 0$, ne glede na velikost delitve. Torej f ni integrabilna na $[0, 1]$.

Naj bo f ^{funkcija} omejena na $[a, b]$. (n celotnim razdelitv.)

$$m := \inf \{f(x); x \in [a, b]\}, \quad M = \sup \{f(x); x \in [a, b]\}.$$

Naj bo D delitev z delilnimi točkami x_i . Označimo

$$m_k = \inf \{f(x); x \in [x_{k-1}, x_k]\}$$

$$1 \leq k \leq n.$$

$$M_k = \sup \{f(x); x \in [x_{k-1}, x_k]\}.$$

$$\text{Velja: } m \leq m_k \leq M_k \leq M \quad \forall k.$$

Definicija. Število $s(D) = \sum_{k=1}^n m_k \delta_k$ imenujemo spodnja

Darbouxova vsota prirjene delitvi D , število

$S(D) = \sum_{k=1}^n M_k \delta_k$ imenujemo zgornja Darbouxova vsota prirjene delitvi D .

$$\text{Velja: } m(b-a) \leq s(D) \leq S(D) \leq M(b-a), \text{ kjer}$$

$$s(D) \leq R(f, D, \bar{D}) \leq S(D) \text{ za vsako uveljavljeno delitev } \bar{D}.$$

↓ 9.3.2015

Definicija. Pravimo, da je delitev D' finejša od delitve D , če vsebuje vse delilne točke od D , tj. $D \subset D'$.

Trditev! Naj bo delitev D' finejša od delitve D . Tedaj velja

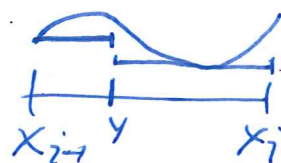
$$s(D) \leq s(D') \text{ in } S(D') \leq S(D).$$

Dokaz. Od D do D' pridemo z dodajanjem ene točke naenkrat, zato privzamemo, da je $D' = D \cup \{y\}$ in $y \in (x_{i-1}, x_i)$ za nek i .

y razdeli $[x_{i-1}, x_i]$ na intervala $[x_{i-1}, y]$ in $[y, x_i]$.

$$m_i' = \inf \{f(x); x \in [x_{i-1}, y]\},$$

$$m_i'' = \inf \{f(x); x \in [y, x_i]\},$$

Velja: $m_i \leq m_i'$ in $m_i \leq m_i''$

$$s(D) = \sum_{j \neq i} m_j \delta_j + m_i \delta_i \leq \sum_{j \neq i} m_j \delta_j + m_i' (y - x_{i-1}) + m_i'' (x_i - y) = s(D').$$

Podobno za $S(D)$. \square

Trditv. 2 Naj bosta D_1 in D_2 poljubni delitvi intervala $[a, b]$.

Velja: $s(D_1) \leq S(D_2)$.

(δ : poljubna spodnja Darbouxova vsota je manjša od poljubne zgornje Darbouxove vsote).

Dokaz: $D_1 \cup D_2$ je finejša od D_1 in D_2 , zato po prejšnji trditvi velja

$$s(D_1) \leq s(D_1 \cup D_2) \leq S(D_1 \cup D_2) \leq S(D_2). \quad \square$$

Števila spodnjih D vsot je torej največ omejena ($\in M(b-a)$),
števila zg. D vsot pa je največ omejeno ($\in m(b-a)$).

Zato obstajata $s = \sup \{s(D); D \text{ delitev}\}$
 $S = \inf \{S(D); D \text{ delitev}\}$ in po trd. 2 velja

$$s \leq S.$$

Definicija. Naj bo f omejena ^{funkcija} na $[a, b]$. Pravimo, da je f Darbouxovo integrabilna, če je $s = S$. Število s imenujemo Darbouxov integral funkcije f na $[a, b]$.

Opomba. Dokazali bomo: f je D -intgl. $\Leftrightarrow f$ je R -intgl.

Trditv 3: Omejena funkcija f na $[a, b]$ je \mathcal{D} -intgr. \Leftrightarrow

$\forall \varepsilon > 0$ obstaja delitv \mathcal{D} , da je $S(\mathcal{D}) - s(\mathcal{D}) < \varepsilon$.

Dokaz (\Leftarrow) lb. $\varepsilon > 0$. Obstaja \mathcal{D} : $S(\mathcal{D}) - s(\mathcal{D}) < \varepsilon$.

Ker je $s(\mathcal{D}) \leq s \leq S \leq S(\mathcal{D})$, velja $S(\mathcal{D}) - s(\mathcal{D}) \geq S - s$.

Torej $S - s < \varepsilon$ za vsak $\varepsilon > 0 \Rightarrow S = s$. \square

(\Rightarrow) Dokažimo, da je f Darbouxovo integrabilna: $S = s = I$

Tedaj za $\forall \varepsilon > 0 \exists$ delitv \mathcal{D}_1 : $I - s(\mathcal{D}_1) < \frac{1}{2}\varepsilon$.

\exists delitv \mathcal{D}_2 : $S(\mathcal{D}_2) - I < \frac{1}{2}\varepsilon$.

$\mathcal{D} = \mathcal{D}_1 \cup \mathcal{D}_2$:

$$S(\mathcal{D}) - s(\mathcal{D}) \leq S(\mathcal{D}_2) - s(\mathcal{D}_1) < \varepsilon. \quad \square$$

$$\begin{array}{c} \downarrow \\ S(\mathcal{D}) \leq S(\mathcal{D}_2) \\ s(\mathcal{D}) \geq s(\mathcal{D}_1) \end{array}$$

Trditv 4: Vsaka zvezna funkcija na $[a, b]$ je Darbouxovo integrabilna.

Dokaz. Naj bo f zvezna na $[a, b]$. Potem je f na $[a, b]$ enakom. zvezna in omejena. lb. polj. $\varepsilon > 0$. Obstaja $\delta > 0$:

za $x, x' \in [a, b]$ velja: če je $|x - x'| < \delta \Rightarrow |f(x) - f(x')| < \varepsilon / (b - a)$

Naj bo \mathcal{D} poljubna delitv, za katero velja $\delta(\mathcal{D}) < \delta$.

Či $x, x' \in [x_{k-1}, x_k]$, potem $|f(x) - f(x')| < \frac{\varepsilon}{b-a}$.

Torej $M_k - m_k < \frac{\varepsilon}{b-a}$ (min in max sta dovolj blizu).

$$\begin{aligned} \text{Dokažimo: } S(\mathcal{D}) - s(\mathcal{D}) &= \sum_k M_k \delta_k - \sum_k m_k \delta_k = \\ &= \sum_k (M_k - m_k) \delta_k \leq \sum_k \frac{\varepsilon}{b-a} \delta_k = \varepsilon \end{aligned}$$

\square

Opomba. Podoben dokaz pokaže tudi:

če je f omejena na $[a, b]$ in zvečna na (a, b) , potem je f Darbouxovo integrabilna na $[a, b]$.

Pril. 5. Vsaka monotona funkcija na $[a, b]$ je Darbouxovo integr.

Dokaz. Dokažimo, da je f naraščajoča na $[a, b]$.

Izberimo poljubno delitvo \mathcal{D} in izračunajmo

$$S(\mathcal{D}) - s(\mathcal{D}) = \sum_{k=1}^n M_k \delta_k - \sum_{k=1}^n m_k \delta_k =$$

$$\leq \sum_k f(x_k) \delta_k - \sum_k f(x_{k-1}) \delta_k =$$

$$= \sum_k (f(x_k) - f(x_{k-1})) \delta_k \leq \sum_k (f(x_k) - f(x_{k-1})) \delta(\mathcal{D}) =$$

$$= \delta(\mathcal{D}) (f(x_1) - f(x_0) + f(x_2) - f(x_1) + \dots + f(x_n) - f(x_{n-1})) =$$

$$= \delta(\mathcal{D}) (f(b) - f(a)).$$

Če je $\delta(\mathcal{D})$ dovolj majhen, je $S(\mathcal{D}) - s(\mathcal{D}) < \varepsilon$.

$$\delta(\mathcal{D}) < \frac{\varepsilon}{f(b) - f(a)}.$$

□

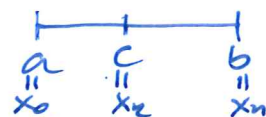
Pril. 6. (aditivnost domene). Naj bo f omejena na $[a, b]$ in $c \in (a, b)$.
 f je Darbouxovo integrabilna na $[a, b] \iff f$ je integr. na $[a, c]$ in $[c, b]$.

Dokaz. (\Rightarrow) kv. $\varepsilon > 0$. Obstaja delitva \mathcal{D} : $S(\mathcal{D}) - s(\mathcal{D}) < \varepsilon$.

Če c ni delilna točka \mathcal{D} , jo dodamo: $\tilde{\mathcal{D}} = \mathcal{D} \cup \{c\}$.

Po trditvi 1 velja: $S(\tilde{\mathcal{D}}) - s(\tilde{\mathcal{D}}) \leq S(\mathcal{D}) - s(\mathcal{D}) < \varepsilon$.

$$\tilde{\mathcal{D}} = \{x_0, \dots, x_k, \dots, x_n\}.$$

$\mathcal{D}_1 = \{x_0, \dots, x_k\}$, $\mathcal{D}_2 = \{x_k, \dots, x_n\}$ sta delitvi $[a, c]$ oz. $[c, b]$

$$S(\tilde{\mathcal{D}}) - s(\tilde{\mathcal{D}}) = S(\mathcal{D}_1) + S(\mathcal{D}_2) - s(\mathcal{D}_1) - s(\mathcal{D}_2) = S(\mathcal{D}_1) - s(\mathcal{D}_1) + S(\mathcal{D}_2) - s(\mathcal{D}_2) < \varepsilon$$

$$\Rightarrow S(\mathcal{D}_1) - s(\mathcal{D}_1) < \varepsilon \text{ in } S(\mathcal{D}_2) - s(\mathcal{D}_2) < \varepsilon$$

(\Leftarrow) Izbrnimo delitvi D_1 in D_2 intervalov $[a, c]$ in $[c, b]$,
 za kateri je $S(D_1) - s(D_1) < \varepsilon/2$ in $S(D_2) - s(D_2) < \varepsilon/2$.
 Potem je $D = D_1 \cup D_2$ delitvo $[a, b]$ in velja:
 $S(D) - s(D) < \varepsilon$. \square

Posledica. Naj bo f omejena na $[a, b]$ in najodstopajo $c_0 < \dots < c_r = b$,
 da je f zvezna na podintervalu (c_{i-1}, c_i) za vse $i = 1, \dots, r$.

Tedaj je f Darbouxovo integrabilna na $[a, b]$.

Posledica. Vsaka odsekoma z. funkcija na $[a, b]$ je integrabilna po Darbouxu.

raven in
končno mnogo
točk, kjer
ni zvezna.

Prilika. Naj bo f Darbouxovo integrabilna na $[a, b]$.

Potem za vsak $\varepsilon > 0$ obstaja $\delta > 0$, da za vsako delitvo D ,
 za katero je $\delta(D) < \delta$ velja: $S(D) - s(D) < \varepsilon$.

Dokaz. Če je $M = m$, ni kaj dokazovati.

Če je $M \neq m$: izberimo polj. $\varepsilon > 0$. Obstaja delitvo D_0 ,

da je $S(D_0) - s(D_0) < \varepsilon/2$.

Označimo $D_0 = \{x'_0, \dots, x'_r\}$.

$x'_0 \quad x'_1 \quad x'_2 \quad x'_3 \quad x'_r$

$\delta := \frac{\varepsilon}{2r(M-m)}$ in vzemimo polj. delitvo D , da je $\delta(D) < \delta$.

↑ kot vsota dveh števil

$$S(D) - s(D) = \sum_k (M_k - m_k) \delta_k = \sum' + \sum''$$

↑ po tistih členih delitve D , ki ne
vključijo nobene točke x'_i v svoji notranjosti.

V \sum'' je največje r členov, vsi so $\leq (M-m) \cdot \delta = \varepsilon/2r$, zato je $\sum'' \leq \varepsilon/2$

$D_0 \cup D$ je finejša od D_0 , zato je $S(D_0 \cup D) - s(D_0 \cup D) < \varepsilon/2$.

Podmnoži strnimo so vsi členi vsote \sum' zajeti v $S(D_0 \cup D) - s(D_0 \cup D)$,
 kar pomeni
 $\sum' < S(D_0 \cup D) - s(D_0 \cup D) < \varepsilon/2$

\square

Defin. Naj bo f omejena funkcija na $[a, b]$.

Tedaj je f Riemannovo integrabilna \Leftrightarrow je Darbouxovo integral.

Defin. (\Rightarrow) dokažimo, da je f R. intgl. in je I njen integral.

Za vsak $\varepsilon > 0$ obstaja $\delta > 0$, da za vsako delitvo D , da k
 $\delta(D) < \delta$ velja $|\sum f(t_k) \delta_k - I| < \varepsilon$ za vsako
vrstajeno idno testnih točk T_D .

Ideja: če izberemo $t_k: f(t_k) \approx M_k$, potem $S(D) \approx I$
— — — $t_k: f(t_k) \approx m_k$, potem $s(D) \approx I$

Izvedba: naj bo D delitvo, da je $\delta(D) < \delta$.

za vsak k obstaja $t_k, s_k \in [x_{k-1}, x_k]$, da je

$$M_k - f(t_k) < \frac{\varepsilon}{(b-a)} \text{ in } f(s_k) - m_k < \frac{\varepsilon}{(b-a)}.$$

$$\text{Torj: } |\sum M_k \delta_k - I| = |\sum f(t_k) \delta_k + \sum (M_k - f(t_k)) \delta_k - I| \leq \varepsilon + \varepsilon$$

$$\text{Podobno } |\sum m_k \delta_k - I| < 2\varepsilon$$

$$\text{Torj } S(D) - s(D) = |S(D) - I + I - s(D)| < 4\varepsilon.$$

(\Leftarrow) dokažimo, da je f D. intgl. in $S = s = I$

Vemo, da za vsak $\varepsilon > 0$ obstaja $\delta > 0$, da za vsako
delitvo D , za katero je $\delta(D) < \delta$ velja: $S(D) - s(D) < \varepsilon$.

Izberimo prj. delitvo D , $\delta(D) < \delta$ in
vrstajeno idno testnih točk T_D .

$$s(D) \leq R(f, D, T_D) \leq S(D) \Rightarrow |R(f, D, T_D) - I| < \varepsilon$$

Opomba. Odslej bomo uporabljali izraz integrabilna funkcija.

Obstajajo si druge vrste integralov.